

Matematyka I i II - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Matematyka I i II
Kod przedmiotu	Matematyka 02WBUD_pNadGenB110M
Wydział	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Kierunek	Inżynieria środowiska
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami logiki i teorii zbiorów oraz z podstawowymi pojęciami, faktami i metodami algebry liniowej i jednowymiarowej analizy matematycznej, a także prostymi przykładami zastosowań.

Wymagania wstępne

Znajomość matematyki w zakresie szkoły ponadgimnazjalnej.

Zakres tematyczny

Program wykładów: Elementy logiki i teorii zbiorów: rachunek zdań, kwantyfikatory, tautologie, funkcja, obraz zbioru, złożenie funkcji, różnowartościowość, funkcja odwrotna. Podstawy algebry liniowej: liczby zespolone, działania na nich i interpretacja geometryczna, wzór de Moivre’a i pierwiastki zespolone, wektory i działania na nich, liniowa niezależność i liniowa zależność, macierze i działania na nich, rząd macierzy, wyznacznik i odwracanie macierzy, układy równań liniowych, twierdzenia Kroneckera-Capellego i Cramera, metoda macierzowa i metoda Gaussa. Ciągi i szeregi liczbowe : ciągi liczbowe i ich zbieżność, granice nieskończone, ciągi monotoniczne i ograniczone, twierdzenie o trzech ciągach, obliczanie granic ciągów, szeregi, ich zbieżność i zbieżność bezwzględna, kryteria zbieżności. Granica i ciągłość funkcji jednej zmiennej : granica, granice nieskończone, granice w nieskończoności, twierdzenie o trzech funkcjach, ciągłość, własności funkcji ciągłych. Elementarny rachunek różniczkowy funkcji jednej zmiennej . pochodna i różniczka i ich interpretacje, podstawowe wzory związane z pochodnymi, reguła de L’Hospitala, ekstrema, badanie przebiegu zmienności funkcji, funkcja pierwotna, algorytm całkowania funkcji wymiernych, przykłady zastosowań rachunku różniczkowego. Elementarny rachunek całkowy funkcji jednej zmiennej : całka Riemanna i pole, podstawowe własności całki, twierdzenie Newtona-Leibniza,całkowanie przez części i przez podstawianie, całka niewłaściwa, przykłady zastosowań całek w geometrii, przykłady zastosowań całek w fizyce i technice.

Program ćwiczeń: Elementy logiki i teorii zbiorów: wykonywanie operacji na zdaniach i funkcjach zdaniowych, badanie tautologii, wyznaczanie dziedziny i zbioru wartości funkcji, badanie różnowartościowości i wyznaczanie funkcji odwrotnej. Podstawy algebry liniowej: wykonywanie działań w zbiorze liczb zespolonych, wyznaczanie postaci trygonometrycznej, potęgowanie i pierwiastkowanie, wykonywanie działań na wektorach. Badanie liniowej niezależności, obliczanie iloczynu macierzy, obliczanie rzędu i wyznacznika, znajdowanie macierzy odwrotnej, rozwiązywanie układów równań liniowych metodami przedstawionymi na wykładzie. Ciągi i szeregi liczbowe: badanie monotoniczności i ograniczoności ciągów, obliczanie granic ciągów, badanie zbieżności szeregów. Granica i ciągłość funkcji jednej zmiennej: wyznaczanie granic funkcji, badanie ciągłości. Elementarny rachunek różniczkowy funkcji jednej zmiennej: obliczanie pochodnych, wyznaczanie granic funkcji przy pomocy reguły de L’Hospitala, badanie przebiegu zmienności funkcji, znajdowanie funkcji pierwotnej. Elementarny rachunek całkowy funkcji jednej zmiennej: całkowanie przy użyciu twierdzenia Newtona-Leibniza, całkowanie przez części i przez podstawianie, całka niewłaściwa.

Metody kształcenia

Tradycyjny wykład; ćwiczenia audytoryjne, w ramach których studenci rozwiązują zadania typowe; praca w grupach; praca z książką i komputerem.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę z zakresu matematyki niezbędną dla rozwiązywania zadań inżynierskich z zakresu technik i technologii inżynierii środowiska	• K_W01	• zaliczenie pisemne	• Wykład
Student stale pogłębia swoją wiedzę w zakresie stosowania narzędzi matematycznych do rozwiązywania zadań inżynierii środowiska	• K_K01	• konwersacja w trakcie wykładów inicjowana przez prowadzącego; sprawdzenie kompetencji w trakcie C	• Wykład • Ćwiczenia
		w trakcie C	

Warunki zaliczenia

1. Sprawdzanie stopnia przygotowania studentów oraz ich aktywności w trakcie ćwiczeń.
2. Trzy kolokwia z typowymi zadaniami, pozwalającymi na sprawdzenie, czy student osiągnął efekty kształcenia w stopniu minimalnym.
3. Zaliczenie w postaci testu z progami punktowymi. Warunkiem przystąpienia do zaliczenia końcowego jest pozytywna ocena z ćwiczeń. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z zaliczenia końcowego. Podstawą ustalenia oceny łącznej jest średnia ważona uzyskana przez dodanie: 0,5 oceny z wykładu oraz 0,5 oceny z ćwiczeń. Średnią ważoną zaokrągla się do dwóch miejsc po przecinku. Ocena łączna ustalona jest na podstawie średniej ważonej zgodnie z zasadą: poniżej 3,30 – dostateczny, od 3,30 do 3,69 – dostateczny plus, od 3,70 do 4,09 – dobry, od 4,10 do 4,49 – dobry plus, od 4,50 – bardzo dobry.

Literatura podstawowa

1. Włodzimierz Krysiński, Lech Włodarski, Analiza matematyczna w zadaniach, t. I i II, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2011
2. Franciszek Leja, Rachunek różniczkowy i całkowy, ze wstępem do równań różniczkowych, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008

Literatura uzupełniająca

1. Włodzimierz Stankiewicz, Jacek Wójtowicz, Zadania z matematyki dla wyższych uczelni technicznych, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1984
2. Uggle H.: Gleboznawstwo rolnicze. PWN, Warszawa 1979

Uwagi

brak

Zmodyfikowane przez dr hab. inż. Sylwia Myszograj, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 08-09-2016 15:03)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ